

207/1 NORD-REKVIKELVA

FYLKE: Troms
Kommune: Skjervøy

Nedbørfelt: 41 km²
Toppunkt: 1168 m o.h.
Utløpspunkt: 0 m o.h.
Marin grense: 47 m o.h.
Kraftpotensial: 9 GWh
SP-kategori: -
Økonomiklasse: 6
Naturgeogr. region: 45

Nord-Rekvikelva ligger på yttersiden av Arnøy.

Klimaet er kjølig oseanisk med humide forhold. Årsnedbøren er relativ stor.

Vassdraget drenerer fra sør mot nord. Det ligger flere større vann mellom 160-430 m o.h. i sørlige deler av nedbørfeltet. Elvene herfra løper sammen etter å ha gått i fosser og rolige stryk til Stormyra. Herfra går elva i grunne stryk drøyt 2 km før den renner ut i havet. Fjellpartiene er bratte, men det er vegetasjon i brattlendet og langt opp mot toppen. Selve dalprofilen er flat. Høyeste fjelltopp er Arnøyhøgda.

Berggrunnen er dominert av ulike gneiser. Oppover Norddalen er det overveiende glimmerskifer og fyllitt.

Dalbunnen i vassdraget domineres av matte- eller tuemyr. Store arealer med heivegetasjon finnes også på tørre steder. Skogen er kystpreget og det finnes lite av den. Mye av skogen er snarere som kratt å regne. Den består av lavtvoksende bjørketrær, ispedd rogn og selje, og med et feltsjikt dominert av blåbær. Disse skoglokalitetene forekommer på et svært begrenset areal langs fjellsidene helt nederst i Nord-Rekvikdalen.

Vassdraget har vært bebodd, men er nå fraflyttet. På tuftene etter de gamle gårdene finnes noen private hytter. En fiskebu/hytte står åpen ved Laksevatn.

Naturfaglige verdier

Vassdraget er et skogløst kystvassdrag som er godt egnet som typevassdrag for de ytre kystområder i Troms. Det har store naturfaglige verneverdier og er uten bosetting og tekniske inngrep. Det er også egnet som referansevassdrag. Innen regionen er det fra før bare vernet et vassdrag i fylket, Skogsfjordvassdraget på Ringvassøy som er mindre kystpåvirket. Tidligere er kystregionen dårligst ivaretatt mht. vernede vassdrag i Troms.

Geofag

Nedbørfeltet har bevaringsverdige strandvoller. En høy voll går på vestsiden av dalen og er ca 200 m lang. Midt i dalen følger en rekke lave strandvoller under hverandre. Vollene er dannet samtidig på et tidspunkt da ytre deler av Arnøy ble deglasiert. En lang fjellskredtunge strekker seg i tungeform 400-500 m ut fra dalsiden og består av store mengder blokk og stein med en mektighet på opptil 8-10 m. Fjellskredtungen består av en yngre og en eldre del.

*Stor verneverdi ****

Landfauna

I vassdraget er det registrert ca 40 fuglearter. Det relativt lave antallet av spurvefugler har sammenheng med den lave arealdel av skog innen vassdraget. Fugl knyttet til myr er tallrike, og

vadere og måkefugl er derfor godt representert. Et par hekkekolonier av måkefugl er registrert. Av sårbare arter finnes havørn. Området har god bestand av li- og fjellrype.

Hare er en viktig viltart. Oter finnes fast og har yngleområde ut mot sjøen.

*Middels verneverdi ***

Vannfauna

Vassdraget fører stort sett bare ørret. En del av denne bestanden vandrer trolig ut i havet. Mengden av sjøørret begrenses av at det er få store kulper i elva som den kan overvintre i. Mangelen på kulper er hovedårsaken til at det ikke er laks i vassdraget. Ellers er gyteforholdene brukbare, og oppvekstforholdene gode både for ørret og evt. laks.

*Stor verneverdi ****

Kulturminneverdier

Det er funnet tufter fra steinalderen ved Nord-Rekvik. Kystsamisk bosetning på øyene i Troms er kjent i skriftlige kilder fra 1600-tallet. Ved Nord-Rekvik ligger det flere gammetufter, en annen tuftgruppe og hellekistgraver. I fjellområdet finnes kulturminner knyttet til reindriften. På Handelssletta ble det på 1800- og tidlig 1900-tall drevet handel med reinslakt.

Gården Årvik rett vest for området var trolig etablert i jernalder/middelalder, mens fiskerbondebosetningen på Nord-Rekvik er kjent fra 1830-tallet. I utmarka finnes det rester av torvuttak og skjåer. Det ligger fortsatt intakte oterfeller i fjellet. I Nord-Rekvikdalen og Norddalen gikk det ferdselsveier til andre bygdelag på Arnøy. Nord-Rekvik hadde pga. vanskelig havn rorbuer og naust i Rotvåg. Et spesielt ferdselminne er en oppmurt og steinsatt vei mellom Nord-Rekvik og Rotvåg, bygd som nødsarbeid i 1923. Nord-Rekvik, Rotvåg og Årsandvik spilte en sentral rolle i forbindelse med partisanvirksomheten i Nord-Norge under 2. verdenskrig. Skjulesteder, hovedsakelig huler i fjellet, er minner etter denne virksomheten. All bebyggelse ble brent under krigen. De typiske, nøkterne gjenreisingshusene brukes som hytter etter at gården ble fraflyttet på 1960-tallet. I innmarka er det gamle steingjerder.

Området har interessante kulturminner som viser ulike etniske gruppers bruk over lang tid. Her er et stort kunnskapspotensial knyttet til ressursutnytting i et karrig område ved storhavet og til historien om 2. verdenskrig. Kulturminner og kulturlandskap har kunnskaps og opplevelsesverdier i lokal og til dels regional sammenheng.

*Stor verneverdi ****

Friluftsjnteresser

Nord-Rekvikelva brukes en del av lokalbefolkningen. Viktige aktiviteter er fiske i elva, isfiske i øvre deler og småviltjakt.

*Liten verdi **

Landbruksinteresser

Jord- og skogbruk

Det er ikke jordbruksdrift i området i dag, men området nyttes til sauebeite. For inntil 10-15 år siden lå det her 8-10 bruk som hver hadde 10-12 da dyrket mark. Området har ikke produktiv skog.

*Liten verdi **

Reindrift

Nedbørfeltet ligger i Arnøy-Kågen reinbeitedistrikt som er vår- og sommerbeite for rein som er på vinterbeite i Vest-Finnmark. Det nyttes også som kalvingsland.

*Stor verdi ****

Kraftressurser

Årvikelva på Arnøy har tidligere vært nytt til kraftproduksjon. Dersom forsyningssituasjonen skulle tilsi lokal kraftproduksjon på Arnøy, kan et småkraftverk ved Årvik med overføring av øvre del av Nord-Rekvikelva nedenfor Laksevatn gi 9 GWh midlere årsproduksjon. Laksevatn kan eventuelt reguleres 4,5 m (+1,5 m, -3 m). Prosjektet er ikke vurdert i Samlet plan.